

ПОШТОВАНИ ЂАЦИ,

ЗА ОВУ НЕДЕЉУ (28.9.- 2.10.) ТРЕБА ДА СЕ УПОЗНАТЕ СА ЛЕКЦИЈОМ У УЏБЕНИКУ ПОД НАЗИВОМ БАРОК НА СТАНИ 77.

Вокално-инструментална музика барока

Упоредо с опером у доба барока међу се и друга вокално-инструментална дела која су јој врло слична, али немају сценску поставку, тј. изводе се концертно. Претежно су писана на текстове духовног карактера, али постоје и облици који су настали на световне текстове. Без обзира на тематику, композиције имају свечани карактер. Вокалне и инструменталне деонице самостално се развијају. Оне су тумачи драмске радње. Контрасти инструменталних и великих хорских одсека имају значајну улогу у драматургији дела.

Међу најзначајније вокално-инструменталне облике барока спадају **ораторијум** и **кантата**.

Ораторијум је вокално-инструментални облик, који је углавном писан на текст реалистичког карактера. Састоји се од низа нумера које су могле бити солистичке, дуети писани за два или више гласова, уз смењивање солисте и хора с оркестарском пратњом.

Кантата је вокално-инструментални облик у више нумера. Њено име потиче од италијанске речи *cantare* (кањаре), што значи *певање*. Писана је на текстове духовног или световног карактера. Највећи уступ кантата је доживела у стваралаштву Јохана Себастијана Баха, који је написао око 300 таквих дела, од којих је 200 сачувано.

Инструментална музика барока

Развој инструменталне музике који је почео у ренесанси, наставио је у епохи барока, у којој су се јавили нови облици. Иако се инструментална музика осамосталила током 17. века, и даље је било приметно њено преплитање с облицима вокалне музике. Композиције настале у то доба показују заједничке карактеристике. Засковне су на полифонички и хомофонички, и све је израженији виртуозитет. Дела карактерише моторичност ритмичког и мелодијског pulsa.

Инструменталне композиције нису писане стриктно за један инструмент. У доба

барока често су се користиле транскрипције дела, тако да су једну композицију свирали различити инструменти. Виолина добија значајнију улогу као виртуозни

Међу најзначајније инструменталне облике барока спадају **свита** и **кончерто гросо**.

Свита (Француски – *stege* или *uite*) јесте инструментална композиција састављена од игара различитог порекла или карактера. Игре које се појављују у свити су: **алеманда** (немачка игра), **сарабанда** (шпанска игра), **куранта** (француска игра), **павана**, **салтарело** и **гаљарда** (италијанске игре) и **жига** (енглеска игра). Барочне свите писане су за соло инструмент или за ансамбле.

У бароку се појављују две врсте концерта: **солесцифички** и **оркестарски**, тзв. **кончерто гросо** (итал. *concerto grosso*). Солоистички концерт је концерт за солисту уз пратњу оркестра, док је кончерто гросо концерт за више солиста (групу солиста) и оркестар.

Виола да гамба је претеча данашњег виолиночела.

Музичко онлајн

У доба барока игре су биле веома популарне. Погледај како је изгледала гардероба и како се певало у доба барока. Искористи за то, као кључне речи, *English Baroque Festival Part VIII*.

Најзначајнији представници епохе барока

БНОГРАФИЈА

Антонио Вивалди (1675–1741) чувени је бароки композитор и виолиниста. Компонувао је велики број инструменталних дела. Написао је око 220 концерата за виолину и сматра се творцем виолинског концерта. Они имају три става, чии је распоред брзи–лагани–брзи. Осим компоновањем, Вивалди се бавио и педагогијом, а водио је у то време чувени девојачки хор у Венецији. Одлично је познавао позориште, чии је директор неко време и био.

Упознајо композиторе кроз њихова дела

e-pošta: BOJANS@STARINA.RS